

Het geheim van theater Ludens

Eva Tsangaris

Justin is 5 jaar wanneer zijn moeder overlijdt. Zijn moeder, Katharina B, was een beroemde actrice in Theater Ludens. Zijn moeder speelde de rol van een vrouw die uiteindelijk op een verschrikkelijke manier om het leven kwam, er viel namelijk een lamp op haar. Het toneelstuk leek zo echt dat niemand zag dat Katharina echt dood was. Het was een vreselijk ongeluk.

Justin is nu 15 en heeft een bijbaantje in Theater Ludens. Hij maakt de theaterzaal schoon. Dat is niet de echte reden waarom hij in Theater Ludens wil zijn.

Eva is een meisje van 13 jaar die op toneelles zit in Theater Ludens. Ze heeft binnenkort een show en daarom moet ze veel in het theater zijn. Ze heeft de laatste tijd het gevoel alsof er iemand naar haar kijkt als ze in de theaterzaal aan het oefenen zijn.

Justin heeft laatst een boek gelezen over hoe je een geest weer in een lichaam kan krijgen. Je hebt daarvoor een kind van 13 jaar nodig met dezelfde kleur ogen en de woorden zeggen 'U zult nu herrijzen'. Zou hij zijn moeder op deze manier nog een laatste keer kunnen zien?

1. Justin

Justin loopt over straat met zijn opa, opa houdt zijn handje stevig vast. Opa heeft Justin net uit school gehaald. Justin zit in groep 3 van de basisschool en hij leert nu lezen dat vindt hij zo leuk, vooral verhaaltjes over dieren. Justin vindt het ook leuk om hier zo met zijn opa te lopen. Ze zijn onderweg naar opa zijn huis en Justin weet dat hij straks bij de thee een lekkere eierkoek van opa zal krijgen. Justin is vaak bij zijn Opa sinds zijn vader is weggegaan. Hij logeert er ook vaak meestal op de dagen dat zijn moeder gaat werken. De moeder van Justin werkt meestal 's avonds. Ze is actrice. Ze heet Katharina B. en is best een beetje beroemd zegt opa soms. Vanavond is ook een werkavond, zijn moeder is al in het theater. Justin ziet haar pas morgen weer. Zijn moeder speelt nu in een spannend toneelstuk. Ze speelt de rol van een vrouw die niet zo aardig is. Er zijn een hoop mensen die haar in het verhaal niet mogen en aan het einde van het toneelstuk wordt ze daarom vermoord. Opa heeft Justin een stukje voorgelezen uit de krant. In dit stukje gaat het over het toneelstuk waar zijn moeder Katharina in speelt. Er staat ook in dat zijn moeder een supergoede actrice is en dat ze het moment dat ze dood gaat door een lamp die naar

beneden valt en die haar zogenaamd raakt zo goed speelt dat iedereen in het publiek denkt dat het echt gebeurt.

Als Justin de volgende dag wakker wordt in zijn slaapkamertje bij Opa thuis voelt hij zich raar. Er klopt iets niet. Justin blijft stil liggen en dan hoort hij een vreemd geluid, is dat Opa? Het klinkt alsof opa huilt, maar opa huilt toch nooit? Justin rent naar beneden en daar is opa. Hij zit aan de keukentafel en zijn gezicht is wit, bijna net zo wit als zijn haar. Opa trekt Justin naar zich toe en neemt hem bij zich op schoot. 'Ik moet je iets heel ergs vertellen Justin, je moeder is niet thuisgekomen vannacht. Er ging iets mis in het theater. Het was een vreselijk ongeluk. De lamp uit het toneelstuk kwam weer naar beneden, maar deze keer raakte de lamp je moeder echt! Je lieve moeder, mijn lieve dochter is er niet meer. Je moeder is dood Justin.' Opa houdt Justin stevig vast. 'Ik zal voor je zorgen lieverd,' zegt hij zachtjes. Justin begint te beven hij wil het niet geloven, maar hij weet in zijn hart dat het waar is. Hij zal zijn moeder nooit meer zien en hij heeft niet eens afscheid van haar kunnen nemen. Opa en Justin houden elkaar vast en nu huilen ze samen.

10 jaar later

2. Raadsels op het toneel

Eva prutst aan het slot van haar fiets. Het gaat haar niet snel genoeg en ze is al twee minuten te laat. Rennend en half vallend stormt ze naar de zaal waar ze toneelles heeft.

De juf kijkt geïrriteerd maar wanneer Eva uitlegt waarom ze te laat is glimlacht de juf. Eva kwam net uit school en ze wilde nog even langs bij haar oma. Ze gaat iedere dag even kijken of alles goed met oma is en daarom was ze net te laat.

Na de les heeft Eva het met haar vriendinnen Lies, Sam en Nola over de grote uitvoering en daarna fietsen ze gezellig samen naar huis.

De dag daarna is iedereen zenuwachtig want vanavond is het zover. De grote uitvoering!

Het toneelstuk wat ze gaan spelen gaat over een overleden vrouw die terugkeert om een laatste dans te maken. Het is een soort spookverhaal dat te maken schijnt te hebben met iets uit de geschiedenis van het theater. Eva vindt het een leuk en spannend toneelstuk.

Eva spreekt die middag met haar vriendinnen af. Ze oefenen en oefenen tot ze het hele stuk kunnen dromen.

Ze spreken af om voor de echte voorstelling nog één keer te oefenen vanavond.

Dan is het zover. Eva is bloednerveus maar ze moet op en het gaat geweldig. Eva heeft nul speelfouten gemaakt en ook de anderen deden het super. Ze worden bij elkaar geroepen door de juf als ze klaar zijn met hun buiging. De juf zegt dat ze het allemaal geweldig gedaan hebben. Nola en Lies doen spontaan een vrolijk klapdansje.

Alle kinderen zijn blij en ook opgelucht dat de voorstelling zo goed is gegaan. Iedereen is lekker buiten aan het kletsen, spelen en eten. Eva moet ineens erg nodig naar de wc en zegt tegen haar vriendinnen dat ze ze later nog wel ziet en vrolijk neuriënd loopt ze naar de toiletten. Als ze bij de wc is aangekomen ziet ze een deur open staan, het is de deur van de kelder. De kelder waar nooit iemand mag komen. Eva is heel nieuwsgierig en gaat langzaam de kelder in. Als ze nog verder de kelder in loopt krijgt ze een raar gevoel, alsof ze word gevolgd. Dan hoort ze echt duidelijk voetstappen achter zich. Voor ze zich om kan draaien krijgt ze een harde klap op haar hoofd. Eva opent haar ogen, ze is heel duizelig en op haar hoofd zit een grote bult. Ze roept om hulp. En dan komt er een jongen naar haar toe.

Nola loopt achter de juf aan en zegt tegen Lies en Sam dat ze ook niet weet waar Eva nou gebleven is.

Lies knikt instemmend en zegt: 'Ja inderdaad, zolang kan ze nooit op de wc zijn. Kom mee we gaan haar zoeken.'

Lies kijkt nog even naar de juf, maar die is druk bezig met het uitdelen van flesjes water. Ze knikt naar Sam en ze beginnen te rennen op zoek naar Eva.

Eva kijkt naar de jongen, ze kent hem ergens van, maar ze is te duizelig om te weten waarvan. Hij helpt haar overeind. Eva zegt dat ze hier snel weg moeten. De jongen knikt en pakt haar hand. Hij neemt haar mee naar boven, het podium op.

Lies, Nola en Sam doorzoeken het hele Theater naar hun vriendin. Maar Eva is nergens te bekennen ze zijn alleen nog niet in de grote theaterzaal geweest. Zou ze daar zijn?

Eva kijkt nog eens goed in het halfdonker, ze weet waar ze hem van kent. Dat is Justin! Justin op wie ze al heel lang verliefd is, maar ze dacht dat hij haar nooit zag staan? Ze volgt hem naar het podium waar een cirkel, nee hart van kaar

ligt. Eva voelt dat ze een kleurtje krijgt. Als ze eenmaal in het hart van kaarsen staat gaat Justin recht tegenover haar staan.

Lies, Sam en Nola denken na, Eva is daar naar binnen dat is duidelijk, ze is ook zo nieuwsgierig. Maar de deur zit op slot, Huh? De deur kan niet op slot. Sam loopt in lichte paniek heen en weer tot ze opeens ergens over struikelt. De anderen kijken geschrokken naar haar en dan zien ze waar ze over gevallen is, een boek. Een vies boek dat er oud uitziet. Ze slaan het boek open. Het voelt erg stoffig aan en de letters zien er ouderwets uit. Het boek is gevuld met tekst en tekeningen, instructies. Het lijkt een beetje op een toverspreukenboek vindt Nola. Lies kijkt goed naar de tekst en leest een gedeelte door. Het is echt een toverspreukenboek. Sam slaat de bladzijde om, er valt iets uit: het is een krantenknipsel. Volgens het krantenknipsel huist er een geest in de grote zaal van Theater Ludens. Dit zou de geest van de op het podium overleden actrice kunnen zijn!

‘Dit moet een aanwijzing zijn om Eva te vinden,’ roept Nola.

Het komt uit de Voorburgse krant. De datum is vrijdag 13 maart 2010.

‘Dat is vandaag precies 10 jaar geleden!’ roept Sam opgewonden en haar blonde krullen stuiten op en neer.

Nola leest verder: ‘Het gaat over de dood van een actrice haar naam was Katharina B. Ze is verongelukt door een vallende lamp.’

De meiden kijken elkaar geschrokken aan, maar Nola leest verder.

‘De theaterwereld is geschokt door haar dood. Ze laat haar vader en haar zoontje van 5 jaar achter.’

Er zit een foto van de actrice bij.

‘Ik heb die vrouw eerder gezien,’ zegt Sam.

Nola en Lies grinniken zachtjes.

‘Dat is niet mogelijk Sam, die vrouw is al 10 jaar dood.’

Maar Sam roept: ‘IK WEET WAAR! Justin!’

‘Wie? Justin? De jongen waar Eva verliefd op is?’

‘Ja, de jongen die hier een bijbaantje heeft.’

‘Oh die blonde jongen,’ antwoordt Nola.

Sam knikt en zegt: ‘Ja, hij had een ketting om met een foto van die vrouw erin.’

‘Zou die actrice zijn moeder zijn?’ vraagt Lies zich af.

Sam knikt.

Ze weten nu allemaal zeker dat ze in de theaterzaal moeten zijn. Hoe kunnen ze hun vriendin Eva hieruit bevrijden?

En wat heeft de geest van de overleden vrouw van Theater Ludens hier mee te maken??

Wat als er nou echt iets met Eef is gebeurd?

2. De bevrijding

Lies, Sam, en Nola denken hard na hoe ze bij Eva kunnen komen, aangezien de deur waar Eva in is gegaan op slot zit.

Justin kijkt Eva aan en vraagt dan: 'Jij bent Eva toch?'

Eva die nu vuurrood is geworden knikt. Justin loopt van haar weg.

Eva kijkt naar hem en hoort Justin iets mompelen. Dan hoort ze hem hard roepen: 'U ZULT NU HERRIJZEN MAM'.

Eva kijkt geschrokken en voelt een koude wind opstijgen.

Nola denkt hard na, opeens heeft ze het. Er was ook nog een deur aan de bovenkant van het theater die naar het podium leidde.

Eva kijkt naar haar evenbeeld die tegenover Justin staat. Huh? Dat kan toch helemaal niet. Ze kijkt omlaag naar haar benen, maar haar benen zijn verdwenen.

Nola, Lies en Sam zijn aan de bovenkant van de theaterzaal aangekomen en kijken uit op het grote podium waar Eva en Justin staan. Lies kijkt Nola en Sam met grote ogen aan. Ze giechelen en zien dat Justin Eva een kus op haar wang geeft. Lies trekt haar vriendinnen mee, en zegt: 'Meiden we moeten ze met rust laten, Eva is al zo lang verliefd op hem.'

Eva maakt zich druk over het feit dat ze geen lichaam meer heeft en dat de jongen op wie ze al jaren verliefd is haar evenbeeld een kusje op haar wang geeft. Ze wil heel hard gillen, maar ze weet niet eens of ze nog een stem heeft.

Justin draait zijn hoofd naar haar om.

'Justin! Wat heb je gedaan?' roept Eva.

Justin kijkt haar kant op. Kan hij haar nog wel horen?

Lies en Nola kijken samen nog even in het boek. Sam is toch stiekem in de theaterzaal gaan kijken. Lies en Nola zijn zo geconcentreerd aan het lezen dat ze niet door hebben dat Sam achter hen is komen staan. Ze zegt dat er iets niet klopt en dat ze heeft gezien dat Justin tegen de lucht aan het praten was. Het was zo vreemd.

Eva, nou ja Eva's lichaam, loopt naar Justin toe en trekt hem mee.

Eva kijkt nog steeds toe.

Sam, Nola en Lies kijken naar Justin en 'Eva' die staan te praten.

Nola krijgt wel een erg vreemd gevoel.

Eva die nu door heeft dat haar vriendinnen staan te kijken, springt, gilt en schreeuwt, maar er is niemand die reageert behalve Justin. Hij kijkt haar kant op.

Eva is zo verdrietig en boos tegelijk, maar dan bedenkt ze iets. Ze rent, nou ja zweeft naar de kaarsen toe die nog steeds branden. Ze wappert ze één voor één uit.

Sam geeft Lies en Nola een duwtje als ze ziet dat de kaarsen langzaam uitgaan, één voor één uitgaan.

Justin kijkt naar zijn moeder in Eva's lichaam. Het voelt niet goed, het voelt niet hetzelfde. Hij heeft een rottig gevoel.

Katharina B in Eva's lichaam kijkt naar haar zoon en dan naar zichzelf. Ze is niet wie ze was. Ze moet dit aan haar zoon vertellen.

Lies en Sam zijn langzaam naar beneden gelopen, Nola kijkt van een afstandje naar Justin en Eva, althans als dat Eva wel is?

Dan kijkt Katharina B. Justin recht aan en zegt: 'Justin, ik vind het zo fijn dat ik je weer kan zien, maar dit lichaam is niet van mij. Ik mis jou en opa ook zo erg, maar nu ik je een laatste keer heb gezien, kan ik door, jij ook? Het verleden is geweest Justin, je moet door met de toekomst. Ik zal altijd van je houden dat weet je, maar dit is niet goed. Dit is het lichaam van een jong meisje, zij heeft recht op haar leven. Ik heb mijn leven al gehad. Justin jij moet doorgaan met jouw leven.'

Justin die moeite heeft zijn tranen in te houden kijkt naar zijn moeder, nou eigenlijk naar zijn moeder in Eva's lichaam. Hij weet dat ze gelijk heeft, maar hij vindt het zo moeilijk om haar te laten gaan. Dan kijkt hij naar Eva die verdwenen is, en dan beseft hij dat zijn moeder echt gelijk heeft. Hij knikt, maar nu rollen er wel een paar tranen over zijn wangen.

Nola heeft alles kunnen horen en beseft dat Eva weer terug in haar eigen lichaam moet komen.

Justin kijkt nu naar Eva en naar zijn moeder in Eva's lichaam.

'Ik weet alleen de spreuk niet meer, maar hij staat in mijn boek en... Waar is mijn boek?'

Nola stormt de trap af en gilt: 'HIER, HIJ IS HIER'.

Eva, die nu eigenlijk medelijden heeft gekregen, kijkt naar Katharina B. in haar lichaam. Wat een lieve arme vrouw denkt ze. Ze loopt naar naar boven, naar haar vriendinnen.

Justin kijkt de zaal rond, waar is Eva? Zijn moeder glimlacht. Ze ziet dat zijn ogen bezorgd staan, hij vindt Eva leuk. Justin kijkt zijn moeder aan en valt haar om haar hals. 'Mama ik wil je niet kwijt.'

'Ik jou ook niet, maar nu hebben we wel eindelijk echt afscheid kunnen nemen. Wil je tegen opa zeggen dat ik van hem hou?'

'Ja mama, natuurlijk' en hij geeft haar nog een laatste knuffel.

Eva en haar vriendinnen die alles hebben gevolgd vanaf de bovenkant, en het nog steeds niet kunnen geloven, zijn nu ook verdrietig.

Justin roept Eva. Als Eva en Katharina B. (in Eva's lichaam) allebei in het hart staan, kijkt Justin zijn moeder nog een laatste keer aan. Die knikt zachtjes en glimlacht. Justin spreekt dan de spreuk uit. Hij ziet hoe Eva haar lichaam terug krijgt en zijn moeder verdwijnt.

Hij huilt zachtjes. Eva loopt op hem af en slaat haar armen om hem heen.

Justin zegt: 'Het spijt me zo, maar ik wilde mijn moeder gewoon nog een laatste keer zien.'

Eva knikt, glimlacht en zegt: 'Ik snap het, het is oké.'

Lies, Sam en Nola kijken elkaar aan en zeggen tegelijk maar heel zachtjes: 'awww.'

Een week later vraagt de toneeljuf aan Eva waar ze nou opeens was gebleven na de voorstelling. Eva kijkt naar haar vriendinnen die glimlachen en ze zegt:

'Oh, ik was de weg even kwijt.'

Justin is de zaal aan het vegen en hoort wat Eva zegt.

Ook hij glimlacht en geeft Eva een lieve knipoog.